

„Закон о занатско–предузетничкој дјелатности („Службени гласник Републике Српске“, број 117/11) прописује услове, почетак, начине и престанак обављања занатско-предузетничке дјелатности.

Чланом 12. став 2. закона прописано је да предузетник за све обавезе настале у вези са обављањем предузетничке дјелатности одговара цјелокупном својом имовином. Ставом 3. истог члана прописано је да одговорност за обавезе из става 2. овог члана не престаје брисањем предузетника из регистра предузетника.

Члановима 31. и 32. закона прописани су начини престанка обављања предузетничке дјелатности. Предузетник престаје са обављањем дјелатности одјавом или по сили закона. Према наведеним одредбама, на основу писаног захтјева за одјаву предузетника или самим наступањем законски утврђених чињеница, надлежни орган јединице локалне самоуправе рјешењем утврђује престанак обављања дјелатности и брише предузетника из регистра.

Јединица локалне самоуправе, наплату потраживања према предузетнику може остварити у складу са одредбама Закона о комуналним таксама („Службени гласник Републике Српске“, број 4/12) или подизањем тужбеног захтјева.

Сходно наведеном, а према одредбама Закона о занатско-предузетничкој дјелатности, надлежни орган јединице локалне самоуправе приликом издавања рјешења о престанку обављања предузетничке дјелатности, није дужан да провјерава измиреност обавеза предузетника према јединици локалне самоуправе.“